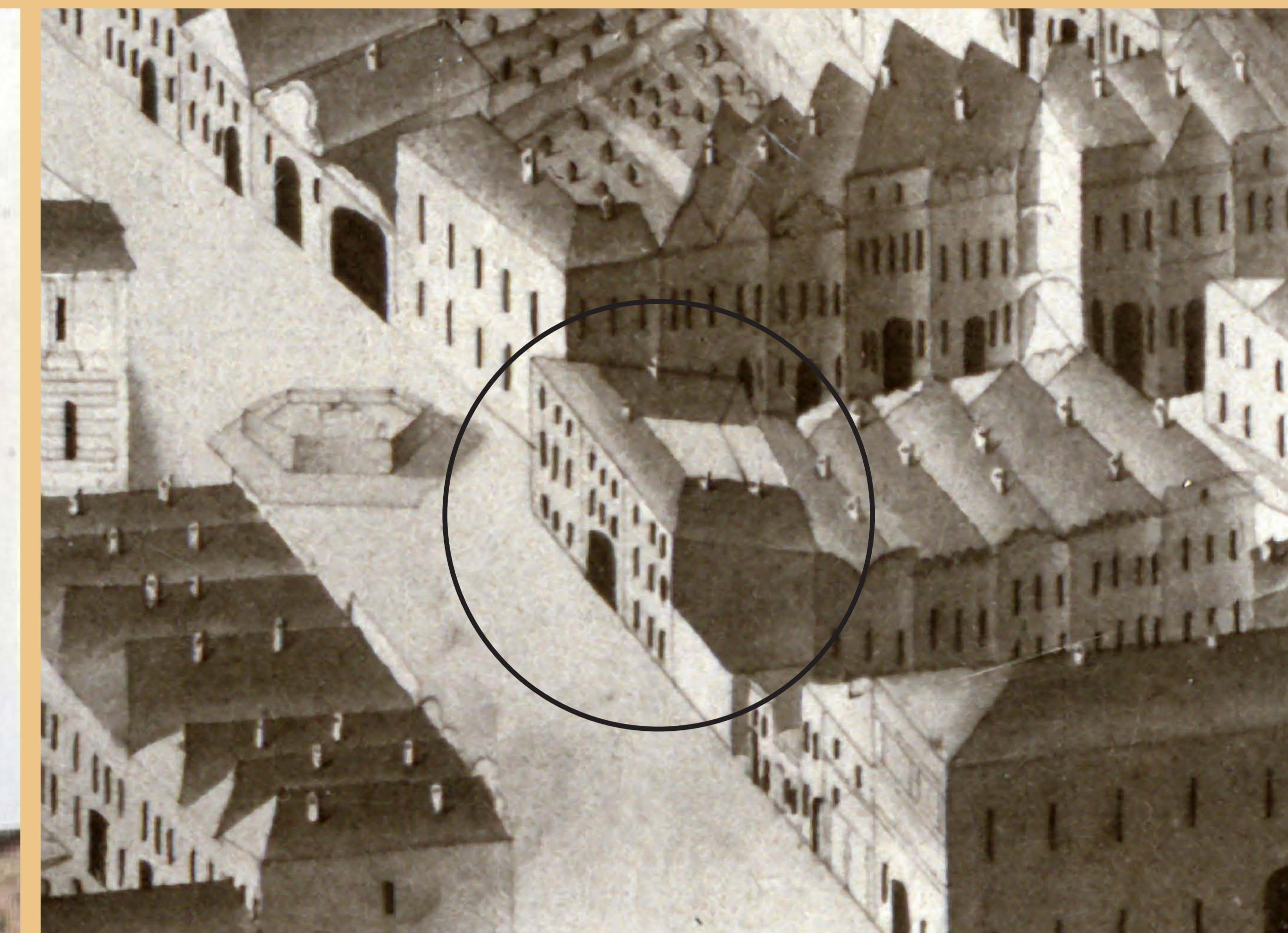
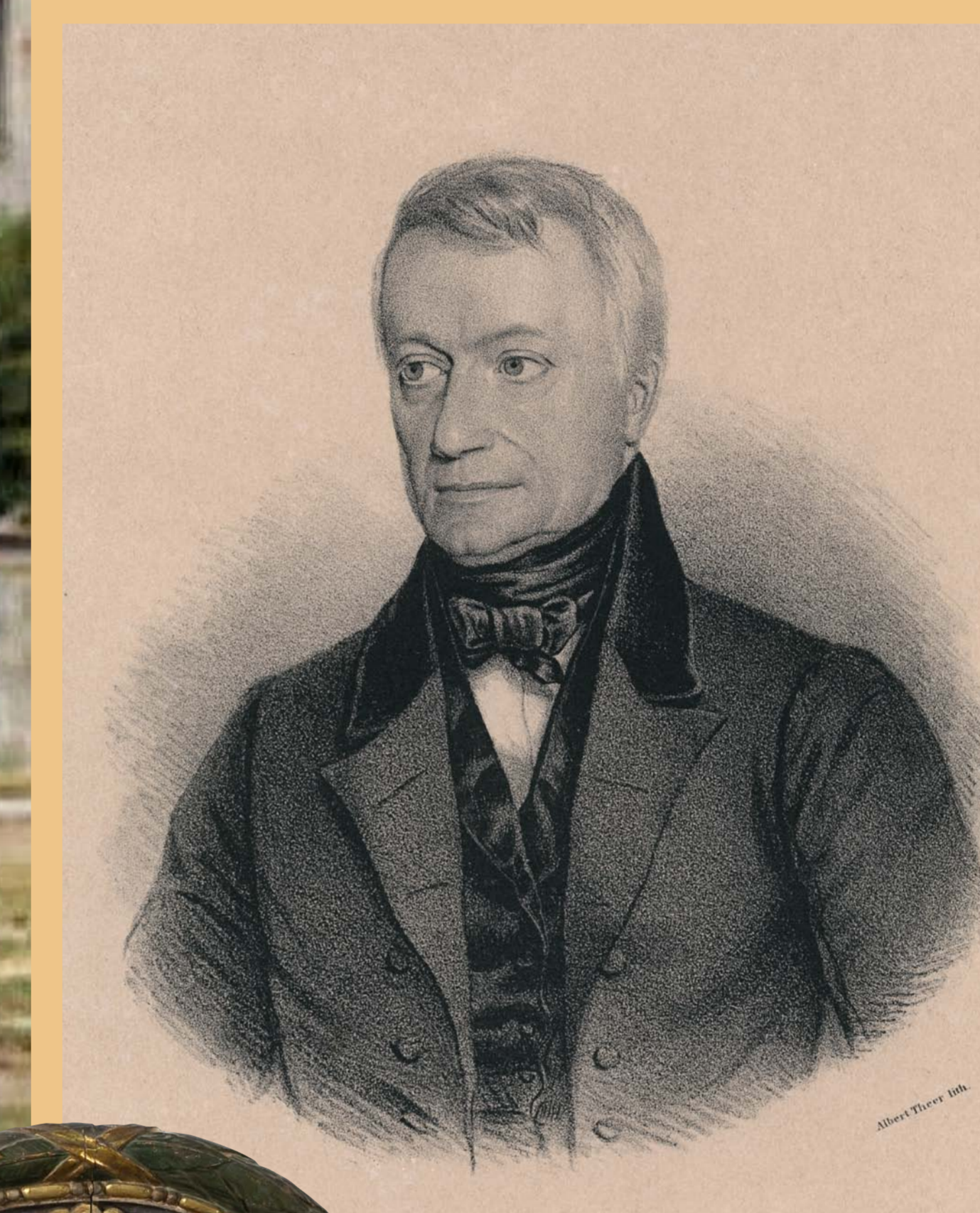

Bývalý palác Sedlnických z Choltic

Panská ulice 14, staré číslo popisné 298, demolováno po roce 1945; dnes na tomto místě budovy Hrnčířská 125/11 a Masarykova třída 126/14; místo ubytování knížete Metternicha s doprovodem

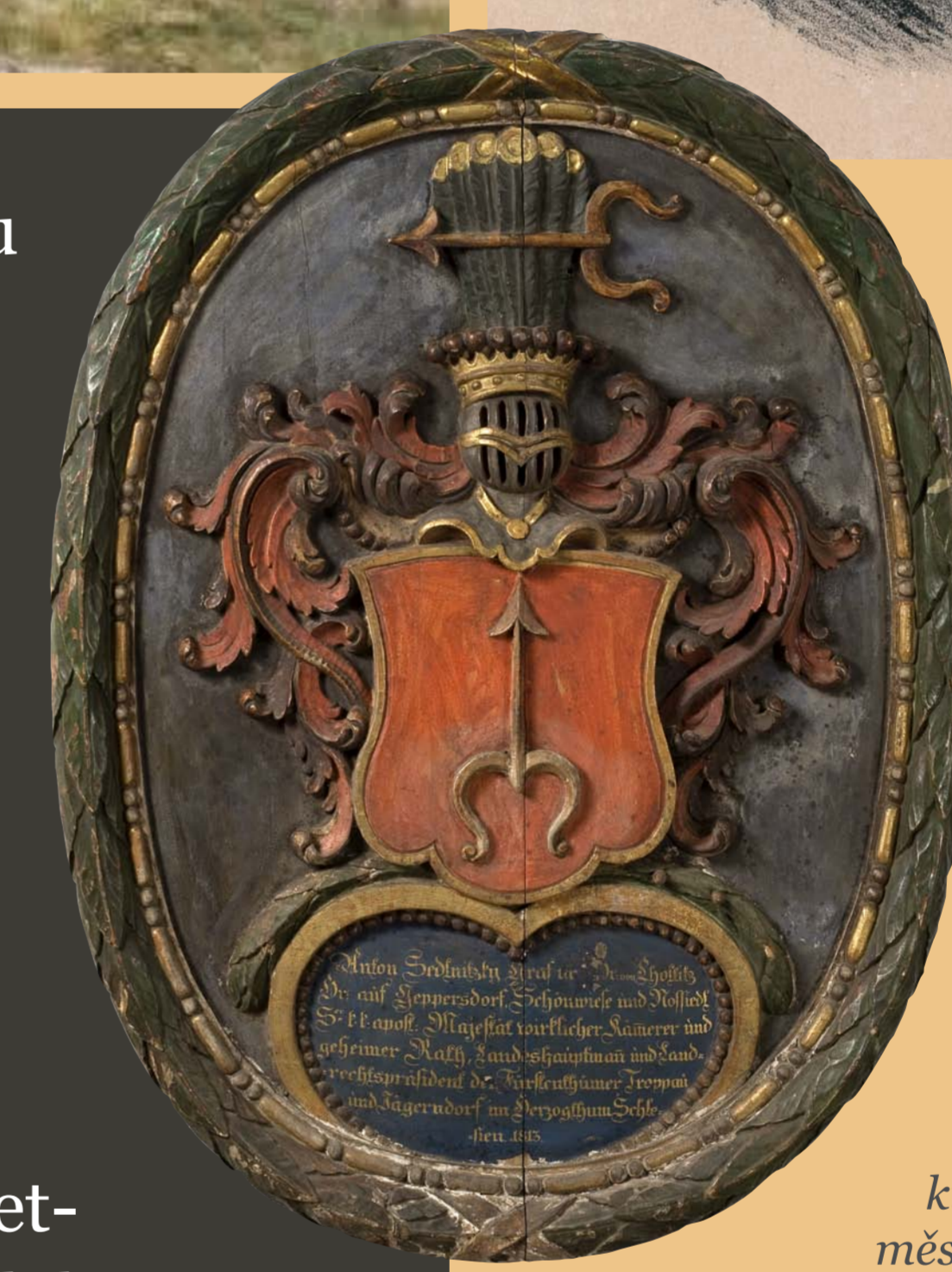

• Dobové vyobrazení paláce Sedlnických na vedutě Opavy vytvořené v roce 1820 opavským stavitelem Georgem Fritschem, výřez z černobílé fotografie. /Slezské zemské muzeum/

• Portrét Antonína hraběte Sedlnického z Choltic (1776–1850) na litografii zpodobněn s vysokými řády Zlatého rouna a sv. Leopolda, byl osobou zásadně ovlivňující politiku ponapoleonské Evropy. Podobně zásadní vliv měl také při vedení opavských jednání. Rokování státníků a diplomatů probíhala často právě v salonu paláce Antonína hraběte Sedlnického. Kníže Metternich s doprovodem se v paláci ubytoval 19. října 1820 ve tři hodiny odpoledne. O pět dní později se zde konala první ministerská konference, po níž v průběhu října, listopadu a prosince následovalo dalších sedm jednání diplomatů a dalších zainteresovaných osob. Palác kníže využíval po celou dobu svého opavského pobytu, tedy do 24. prosince, kdy z města odešel. /Slezské zemské muzeum, Wikimedia Commons /

• Kníže Klemens Lothar Metternich (1773–1859) a jeho erb. Na litografii zpodobněn s vysokými řády Zlatého rouna a sv. Leopolda, byl osobou zásadně ovlivňující politiku ponapoleonské Evropy. Podobně zásadní vliv měl také při vedení opavských jednání. Rokování státníků a diplomatů probíhala často právě v salonu paláce Antonína hraběte Sedlnického. Kníže Metternich s doprovodem se v paláci ubytoval 19. října 1820 ve tři hodiny odpoledne. O pět dní později se zde konala první ministerská konference, po níž v průběhu října, listopadu a prosince následovalo dalších sedm jednání diplomatů a dalších zainteresovaných osob. Palác kníže využíval po celou dobu svého opavského pobytu, tedy do 24. prosince, kdy z města odešel. /Slezské zemské muzeum, Wikimedia Commons /

• Právní předpis z roku 1818, který stanovil, že každý majitel domu v Opavě musí mít svůj domovní list. /Slezské zemské muzeum/

• Vyznačení paláce Sedlnických (staré čp. 298) na indikační skice stabilního katastru z roku 1836, ve střední ulici patrná později odstraněná kašna a kříž. /Zemský archiv v Opavě/

• Pohled na palác Sedlnických přes křižovátku Masarykovy a Janské ulice od Blücherova paláce, v parteru vývěsní štíty tehdejšího majitele objektu obchodníka Richarda Sommtaga a obchodníka s koženými usněmi a obuvnickými potřebami Bertolda Deutsche. Dodatečně kolorovaná fotografie byla pořízena na počátku 20. století (př. r. 1905). /Slezské zemské muzeum/

Klíčová jednání Opavského kongresu probíhala v městském paláci, který patřil Antonínovi hraběti Sedlnickému (1776–1850). Přestavba objektu do podoby, v níž ji poznali účastníci kongresu a která je hojně dokumentována historickými fotografiemi, proběhla na samém počátku 19. století. Iniciátorem rekonstrukce byl tehdejší majitel nemovitosti Dr. Karl Krischke, který parcelu s původním objektem zakoupil 24. září 1801 od nezletilých dědiců předchozího majitele Josefa Židka. Stavební úpravy, obnásějící rozšíření a zazdívky okenních otvorů směřujících k sousednímu domu v Hrnčířské ulici, započaly již 21. února 1802. Novostavbu výpravného městského paláce od Dr. K. Krischkeho zakoupil A. Sedlnický 2. dubna 1808. Reprezentativní sídlo pak zůstalo ve šlechtických rukou až do sklonku 60. let 19. století, kdy jej dědic A. Sedlnického prodal advokátu Dr. Johannu Müllerovi. Střídmost, a přesto honosnou klasicistní podobu z počátku 19. století si však palác uchoval až do své demolice v období po roce 1945.

Dvoupatrová stavba se svým hlavním průčelím obracela do Panské ulice (dnes Masarykovy třídy). Ve středu symetricky komponovaného průčelí byl situován vjezd do objektu, zdůrazněný zdobným portikem. Středový rizalit byl dekorován sdruženými pilastry s jónskými hlavicemi a završoval jej trojúhelný štít s vpadlým tympanonem. Fasádu parteru členila pásová rustika, nároží paláce pak zdůrazňovala bosáž. Význam piana nobile podtrhovala složitější artikulace okenních šambrán doplněných o nadokenní římsy, v případě rizalitu prostřídaných trojúhelnými frontony. Pod rozlehlou budovou byla vyhloubena trojice sklepů. V přízemí byly situovány tři pokoje, kveľb a kuchyně. V patře se nacházelo již osm pokojů, komora a opět jeden kveľb. Ve druhém patře bylo disponováno dokonce devět pokojů a znovu po jednom kveľbu a kuchyni. Ve dvoře se nacházelo stání pro šest koní.

Palác představoval dostatečně dimenzované a reprezentativní prostředí pro ubytování knížete Metternicha a dalších členů rakouské delegace. Kromě knížete měli v paláci pronajaté dva pokoje dvorní rada hrabě von Mercy a jeden pokoj kancelista Gilg. Součástí Metternichova doprovodu byli dále kancelářský posluhovač, dva komorníci, domáccí, kuchař, cukrář, obsluha u stolu, dva lovci a stejný počet sloužících.

Kníže Metternich byl s ubytováním celkem spokojen, když si zapsal: „Já sám dobře bydlím, a to už je něco. (...) Doufám dokonce, že budu mít příležitost, aby se mi zdejší pobyt relativně zalíbil. Opavané jsou velice pyšní na rozruch, který udělali po světě, jsou udivenější než já, který se nemám divit, jak se sem dostal.“

Ondřej Haničák

1820
Opavský kongres
Místa paměti

